

Close, Chuck: Nat (1972–73)

akvarell, papír, vászon

Ajánlott korosztály: 14 éves kortól

Mintha fürkészné a tekintetünket, próbálná felvenni a szemkontaktust, egyenesen bele akarna mászni az arcunkba, vagy valójában ez az egész fordítva történik? Mi – a nézők – nyerünk intim betekintést Nat pórusai és ráncai közé egyenesen a szőrszálait borzolgatva. Egy végtelenül bensőséges feltárulkozás portréja, amely egyszerre ijesztően közel van, mégis lehetetlenül távol áll tőlünk. Valószínűleg sohasem talákoztunk Nattal, mégis mintha egy szeretett családtagunk vagy barátunk lenne, olyan intim ismeretekkel rendelkezhetünk arcának minden egyes apró szegletéről.

Mennyire illendő közel állni egy ismeretlenhez, egy műalkotáshoz? Mikor terem mellettünk a teremőr, hogy átléptük a határt, de hol is húzódik a határ ember és műtárgy avagy két ember között? Ma már nem pusztán a múzeumi látogatás során elsajátított formáság a szociális és fizikai távolságtartás, hanem a koronavírus-járvány időszakának nap mint nap felmerülő kérdése.

Nézzétek meg egy másik korszakos amerikai alkotó, Wes Anderson filmjei alapján készített rövid videót, ami érzékletesen szemlélteti, hogyan is néz ki a távolság betartása vagy éppen elvetése különféle szituációkban! A videót itt találjátok: <https://youtu.be/A3ipKwzI-DE>

Feladat:

1, Próbáljátok meg felidézni egyik kedves filmszereplőtök vagy mesehősötök arcát! Rajzoljátok le, majd keressetek róla egy képet az interneten, és vessétek össze a rajzotokkal, mennyire részletesen emlékeztetek kedvencetek vonásaira!

2, Most gondoljatok a saját arcotokra, ugye arról is mintha egy kimerevített fénykép jelenne meg előttetek? Általában fotókon és egyéb felvételeken köszönünk vissza önmagunknak vagy a tükörképünk formájában. Nézzétek 3 percig az arcotokat a tükörben, fókuszáljatok az arcotok egyedi ismertetőjeleire, jellegzetességeire, akár szokatlanságaira! Ha van kedvetek, készítsétek ezután egy önarcképet!

